

[Petra Petersen.]

folk, der søger invaliderente, ofte henvises til „Filadelfia“, inden der kan tages stilling til, om invaliderente kan bevilges, og det vil sige, at opholdet ikke er frivilligt. Det samme gælder de mange plejepatienter, der er under forsorg, og som er anbragt på „Filadelfia“.

Derfor har jeg gerne, trods det, der er sket, villet rette mit spørgsmål til ministeren i dag.

Socialministeren (Bomholt): Det ærede medlems spørgsmål kommer et par dage for sent. Det er jo sket. Jeg har nedsat et af centraladministrationen og særforsorgens institutioner uafhængigt udvalg til nærmere at undersøge baggrunden for de fremsatte klager af forholdene på „Filadelfia“. Præsidenten for østre landsret har til formand for udvalget udpeget landsdommer T. B. Roepstorff.

Petra Petersen: Den højtærede socialminister siger, at han har nedsat et udvalg bestående af folk, som ikke er implicerede i forholdene på „Filadelfia“.

Jeg vil gerne som et tillægsspørgsmål spørge, om ikke ministeren mener, det ville være rigtigt også i udvalget at medtage en repræsentant for patienterne. Jeg tænker her på epileptikerorganisationen.

Dernæst vil jeg spørge ministeren, om tiden ikke er inde til, at sådanne institutioner, der bygger på privates virksomhed, nu inddrages under staten på samme måde, som vort sindssygevæsen hører ind under staten.

Socialministeren (Bomholt): Med hensyn til udvalgets sammensætning har jeg fulgt en fremgangsmåde, der tidligere er blevet anvendt i et lignende tilfælde.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om naturfredning.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2942, udvalgets tillægsetænkning i tillæg B. sp. 691).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsetænkningen.

Uden for tillægsetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Udvalgets ordfører (Poul Hansen [Svendborg]): Under udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling har den højtærede statsminister stillet et ændringsforslag, der er af rent teknisk karakter, og som betyder, at ved den genoptrykning af naturfredningsloven, som tænkes foretaget, når det foreliggende lovforslag er vedtaget, vil de 2 sidste stykker i § 23 i loven udgå. Disse bestemmelser findes nemlig nu i vandløbsloven af 1949 og omhandler rensningsanlæg ved søer, åer og tilløb til fjerde og strandbredder samt de foranstaltninger, der skal iagttages ved lovlig spærring af den frie sejlsads på åer og andre vandløb.

Det af det ærede medlem hr. Lannung rejste spørgsmål om renholdelse af visse fredede områder har ligeledes været drøftet, og udvalget har med hensyn til dette problem taget den højtærede ministers besvarelse ved anden behandling til efterretning. Jeg kan føje til, at jeg er vidende om, at fredningsmyndighederne interesserer sig meget herfor og ofte ved sådanne sagers behandling har formået at få interesserede kommuner til at foretage det fornødne.

Jeg kan hermed indstille ændringsforslagene til vedtagelse og herefter det ændrede lovforslag til endelig vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 124 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om tillæg til lov om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2716).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Udvalgets ordfører (Chr. Thomsen): Efter lovforslagets anden behandling har udvalget modtaget en deputation fra fabrikanter og importører, der ønskede, at staten fortsat skulle betale giftnævnets arbejde. Grosserer-Societetet har senere ved en skrivelse stillet forslag om, at der i det mindste blev lagt loft over den afgift, der kan lægges på disse varer. Da der ikke er tale om nogen udvidelse af giftnævnets arbejde og beløbet ikke er særlig stort, er udvalget fortsat enig om, at branchen selv må bære udgifterne ved kontrollen, og indstiller enstemmigt lovforslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 131 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup m. fl.

(Foregående del af forhandlingen findes i tidenden sp. 3261).

Forhandlingen genoptoges.

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): I sin udenrigspolitiske redegørelse, som jeg på den socialdemokratiske gruppes

vegne takker for, mindede den højtærede udenrigsminister om, at det om en måned er ti år siden, at Atlantpagten blev underskrevet. Det kan ikke undre, at det brud, Danmarks indtræden i NATO betød på en århundredlang tradition, gav anledning til livlige drøftelser i perioden omkring pagtens tilblivelse og i de nærmest følgende år. Tiden siden har vist, at en stadig stigende del af landets befolkning mener, at Danmark fortsat bør deltage i NATO, og altså slutter op bag landets officielle udenrigspolitik, som den er udformet af det overvejende flertal af dette høje ting.

Baggrunden for NATOs oprettelse og for Danmarks tilslutning var usikkerheden ved og frykten for den sovjetiske udenrigspolitik målsætning. En lang række faktorer fremkaldte denne følelse. Fra drøftelserne dengang vil de være tingets medlemmer og offentligheden bekendte, jeg skal derfor ikke gentage dem, de er heldigvis nu historie.

Svaret på denne usikkerhed og frygt blev dannelsen af NATO. De europæiske lande forpligtede sig til at betragte angreb på et af dem som angreb på dem alle, og den forsvarsmæssige alliance imellem dem fik militær styrke ved Canadas og USAs medlemskab på samme vilkår.

Under indtrykket af begivenhederne dengang søgte Danmark først at få sit sikkerhedsproblem løst i et nordisk forsvarsforbund med Norge og Sverige. Som bekendt lykkedes dette ikke, fordi det ikke var muligt at forene de to landes syn på et sådant forsvarsforbunds udenrigspolitiske orientering. Derefter tog Danmark mod indbydelsen til medlemskabet i NATO og tiltrådte denne forsvarsorganisation sammen med Norge.

Ingen vil kunne bestride, at nu ti år efter oprettelsen af NATO befinder vi os i en helt anden situation end dengang. Det ville vi vel under alle omstændigheder have gjort, men uden NATO sikkert i en betydeligt mere ugunstig situation. Organisationen har virket efter sin hensigt og opnået i hvert fald en del af sin målsætning.

NATO blev oprettet under Berlinkrisen, som betegnede en af de farligste situationer efter krigen, hvor luftbroen mellem Berlin og Vesttyskland gav anledning til et par episoder, der kunne have fået uoverskuelige virkninger. Der gik ikke mange dage efter